

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Αἱ ἑορταὶ παρήλθον, ὁ ἕκ τῆς εὐλογίας κίνδυνος ἐλαττοῦται ὁσημέραι, τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ λοιπὰ σχολεῖα ἐπανελάθον τὰ μαθήματά των, καὶ μόνον τὸ μέγα ἐκπαιδευτήριον τῶν καθημερινῶν διαπληκτισμῶν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, τῶν διαραβδισμῶν, μένει ἀκόμη κεκλεισμένον, καὶ μάτῃ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐγένετο ἀπόπειρα ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων τὰ ὅποια ἢ κοινῇ γνώμῃ συσκομίζει περὶ τοῦ ποιοῦ πολλῶν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν.

Τὴν Τετάρτην, καθ' ἣν ὥραν οἱ ὀλίγοι ἀποφασίσαντες νὰ παρευρεθῶσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, συνήρχοντο ἐκεῖ, ἢ βροχὴ κατέπιπτε φαγδαιοτάτη, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι οἱ λοιποὶ ἀπόντες, ἀντιπολιτευόμενοι σχεδὸν οἱ πάντες, ὅσοι παρευρισκόμενοι ἐνταῦθα, ἠδύνατο ὑπὸ τὴν κίγίδα μιᾶς ἀμβρέλας νὰ καταφρονήσωσι τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ, ἐθεώρησαν δυσοίωνα δι' ἑαυτοὺς νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των ὑπὸ τοιαύτην θλιβεράν ἀτμόσφαιραν, μὲ τοιαύτην βροχὴν, ὡς νὰ τοὺς ἐκλαίεν ὁ οὐρανός· εὐκολώτατα καθίσταται τις δευσιδαίμων.

Οἱ συνελθόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἀποῦ ὁ ἀριθμὸς των δὲν ἦτο ἀρκετὸς δι' ὀμιλίαν, περιωρίσθησαν εἰς μερικὰς χειραψίας, ὁ κατάλογος οὐτε ἀνεγνώσθη, καὶ ἀπῆλθον. Τελευταῖος πάντων ἀνεχώρησεν ὁ πρωθυπουργός.

Ἀπεχώρησαν διὰ νὰ συνέλθωσιν, ὡς ἐρρέθη, τὴν προσεχῆ Δευτέραν. 'Εν τούτοις πολὺ πιθανόν, ὅτι καὶ ἡ Δευτέρα θὰ εἶναι μόνον δευτέρα ἀπόπειρα ἀδελφῆ τῆς πρώτης.

'Αφ' ἐνὸς ὁ προῦπολογισμός, ἐγκαταλειμμένος οὕτω καὶ ἡμιτελής ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ, ὡς στέγη οἰκίας τὴν ὁποῖαν ἀφίνου ἀνοικτὴν μεθ' ὅλην τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ χειμῶνος, παρουσιάζει τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀσυγχώρητον εἰς τὰ ὄμματά μου, εἰς τῆς ὁποίας τὰς συστηματικὰς ἀργολογίας καὶ ἀποχωρήσεις ἀφείλεται ἢ μετέωρος αὕτη κατάσταση· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ λυπηρὰ κατάστασις· ἡ κατατρυχούσα ἀπό τινος τὸν γυριῶν ἀρχαγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δικαιολογεῖ, ἀνεξαρτήτως τῶν παρελθουσῶν αὐτῆς ἐνεργειῶν, τὴν σημερινὴν παραζάλην τῆς, ἢ ὁποῖα βυθίζουσα ἐκείνην εἰς πένθημον ἀδράνειαν πρὸ τῆς ὁσημέραι ἀναμενομένης συμφορᾶς, τῇ ἀπαγορεύει ἴσως πᾶσαν σκέψιν πρὸς συντέλειαν ἀπαρτίας καὶ ἐναρξιν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων.

'Εν τούτοις νομίζω ὅτι πολὺ ἀξιοπρεπέστερον καὶ βαρύτερον δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ ἢ ἀντιπολίτευσις τὴν μερίμναν καὶ τὸν τερασμὸν αὐτῆς πρὸς τὴν καταδυομένην ὑπαρξιν τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός— ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἐκτελοῦσα τὸ καθήκον τῆς.

Κουτρούλης.

ΠΟΛΕΜΟΙ

'Ο κόσμος γιὰ πολέμους σηκώνεται καὶ πάλι, ἀναβρασμός 'στὴ Δύσι καὶ 'στὴν Ἀνατολή· τί μπόρρεις θὰ μᾶς ἔλθουν καινούργιαις 'στό κεφάλι, τί ἔχει νὰ τραβήξῃ ἢ καθεμιά φυλή. Οἱ 'Ρῶσσοι ἀρμενίζου κατὰ τὴν Ἀρμενίαν, καὶ 'στὴ Θεσσαλονίκῃ ἢ φίλῃ μας Αὐστρία.

Μπάμ! μπούμ! ἐπαναστάσεις καὶ μέσ' 'στὴν Ἐρζερούμη ἢ Χακικὰτ τρομάζει γι' αὐτὸ κι' ἡ Χαβαδίς, ὁ Ἄρης ἐμπροστά σου φουσκώνει σὰν τουλούμι, καὶ δίχως νὰ τὸ θέλῃς πολέμους τραγουδεῖς. Βρόντοι φρικτοὶ 'στοὺς βρόντους, κανόνια 'στά κανόνια, τσαπράζια 'στά τσαπράζια, μιλιόνια 'στά μιλιόνια.

'Ο οὐρανὸς θολώνει, τὰ γκάζια τρεμοσβύνουν, βουνὰ σιεπάζουσι πάγων τοὺς παγωμένους Πόλους, κι' ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πειράματα θὰ γίνουσι 'στοῦ Νόρδεμφελδ ἀπάνω τὰς μυδραλιοβόλους. 'Ο Νόρδεμφελ! Τί λέξεις . . . τὸ στόμα σου γεμίζει, κι' ἀμέσως μπαταρίαὶ καὶ μπόμπες σοῦ θυμίζει.

Παραγγελιαὶ καὶ πάλι καινούργιαις 'στό Λονδῖνον, πρὸς τὸ παρὸν θὰ γίνουσι ὡς δύο θωρακωτὰ, καὶ ὑστερ' ἄλλα δύο . . . ὡ παῖδες τῶν Ἑλλήνων, ἡ νίκη ἀπὸ τῶρα τὸ ἔθνος χαίρειτᾶ. 'Ο Νόρδεμφελδ! ἔμπροστά μας μὲ μυδραλιοβόλους, κι' οἱ Ἄκαμπτοι ὀπίσω . . . μωρὲ χαρὰ 'στοὺς στόλους!

Σήκω λοιπόν άπάνω, αγαπητέ Σουλτάνε, Και Όσμανιέδες στείλε εις όλαις και εις όλους, για τους Έρωμιούς, Χαμίτη, ότι μπορέσης κάνε, αν θες να μη ακούσης τας μυθραλιοβόλους. Στέλλε και όλο στέλλε, μη χάνης ευκαιρία, άλλως; μολών, Σουλτάνε, λαβέ μιζ μπαταρία.

Έλληνικαίς παντιέραίς με χάρι κυματίζουν 'στών Μετημφισμένων και μη τους νέους μπάλους, δαδούχοι Μακεδόνες με ντόμινα γαρίζουν, κι' απ' του χορού τους γύρους βγάζουν στα πόδια κάλους. 'Στου Βιθινού άντάρα, άντάρα και 'στον Αίμον... 'Τελείωσε, αρχίζει ή φούρια των πολέμων.

Σουρής.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ήλιου Μελάθρον. Όταν αναγινώσκετε την έπικεφαλίδα αυτήν νομίζετε ότι όλοι οι Τρῶες και οι Άχαιοι και οι Μυρμιδόνες και οι Αίτωλοι και οι Καραγκούνιδες συνήλθον χθές την έσπέραν εις τον όμηρικόν οίκον του κ. Σλήμαν και όργησαντο έως τό πρωί.

Νομίζετε ακόμη ότι ό Αίας ό Τελαμώνιος έχόρευσε με την Έλένην του Μενελάου, ότι ό κ. Σλήμαν έκαμεν ένα γύρον με την Κλητεμνήστραν, ότι ό Θεραίτης διεύθυνε τον χορόν, και ότι ό 'Οδυσσεύς περιεπλανήθη εις τό Κοτιλιόν.

Φαντάζεσθε μερικά προστάγματα εις τον τετραχορον περιπίου τοιαύτα: "Αμφω σφώϊ πρόσω! — Τετράδαρ ποιήσατε κύκλω περι κατέλλθετε— En avant σφας αυτός! En arriere σφισιν αυτοίς!

Έγχευλώσατε αλληλόνε!

Άγαπάται τοίς έχθροίς ήμών!

Τώρα θα υποθέτατε και τά κοστούμ κυκλώπεια και τά άρματα τέθριππα και άσπίδας και τόξα και βέλη και δόρατα και χλαμύδας και πέδιλα και θεούς και θεάς και βόας και τραγούς και όλον έν γενεί τον όμηρικόν κόσμον και άκοσμον συνελθόντα εις του Ήλιου τό Μελάθρον.

Τίποτε, τίποτε, καλαί μου κυρίαί, από όλα αυτά.

Όλη ή αρχαϊκή πρόσοψις του μεγάρου του κ. Σλήμαν είχεν από προίκα καλυφθή υπό ζυλίνου παραπετάσματος, τον δε υπό τας έξωγραφισμένας στοάς χώρον έσπευσε την έσπέραν να καταλάβη ή μουσική της φρουράς. Οι δ' εις όρχηστύν τε και ήμερόσαρ άοιδήν τρεψόμενοι τέρποντο, μόρον δ' επί έσπερον είθεϊν. Άλλά πρό τούτου ανάγκη να γνωρίζετε ότι ή συρροή του κόσμου την έσπέραν εκείνην ήτο έκτακτος, αι τοα.λέται των κυριών έξόχου καλλαισθησίας, άπειροι δε άδάμαντες και άλλοι πολύτιμοι λίθοι ίδίως των όμογενών άπήστραπτον έν τή αίθούσά του τρωαδικού εκείνου μεγάρου, έν ώ οι ήμέτεροι Άχαιοί οι και Καγ καρέζοι προσαγορευόμενοι, κύμω τε και ειπρεπεία διεκρίθησαν.

Η κυρία Σλήμαν έφέρει έσθητα βόδιου χρώματος κα κοσμημένην με λευκάς δαντέλας, τό δε αρχαϊκόν αυτός

παράστημα και ή πρός τους ξένους εύπροσηγορία τις προσέθετε αυτή πολλήν χάριν.

Ο κ. Σλήμαν, τον γνωρίζετε, είναι Γερμανός την γεννησιν, την καταγωγήν, την γλώσσαν, την μορφήν ακόμη, άλλ' είναι Έλλην την καρδίαν και τον νούν. Μεθ' όλας τας αρχαιολογικάς αυτού έρεύνας και την άνακομιδήν τώσων λειψάνων των αρχαίων Έλλήνων, μεθ' όλον αυτόν τον έρωτα πρός μιαν παντόφλαν του 'Αγαμέμνονος ή μιαν κομιζάλαρ της Ανδρομάχης, ίσως τό μόνον αυτού παράπονον είναι ότι δεν έζη εις τους χρόνους εκείνους διά να γνωρίση προσωπικώς τον 'Όμηρον' θά τον είχε λέγει έπιστήθιον φίλον του, μολοντί και τώρα τον άποστηθίζει. Ο κ. Σλήμαν λοιπόν μεθ' έλληνικής φιλοξενίας φέρεται πάντοτε πρός τους διασκεδάζοντας έν τῷ Μελάθρω του.

Πολλά όραται θεότητες—ας τας όνομάσωμεν ούτω διά τό πρειγραφικόν του πράγματος—έκόσμου τας πολλάς του μεγάρου αίθούσας, αι δε σφριγώται εκείναι ήμίγυμοι σάρκες, τά αναπαλλόμενα στήθη και τό κυκλοφορούν αίμα, αναδιδόμενον εις μυρίους συνδυασμούς; γλυκυτάτων χρωμάτων, ήσαν ίκανά να προσενήσωσι ρίγος και εις τά επί της στέγης έστυλωμένα μαρμάρινα άγάλματα και να μαρμαρώσωιν άφ' έτέρου τόσα έρωτικά ζεύγη αίλούρων επί των γειτονικών στεγών.

Άλλ' ένθ' ό χορός έγενικαίετο όλονέν, οι δε μεθυστικοί της μουσικής ήχοι έγαργάλιζον και τους άπομαχητικωτέρους πόδας, και τους φιλοσυχωτέρους πολίτας, αϊφνιδίως μία έλληνίς αρχαία, αρχαιοτάτη, ένεφανίσθη έν τῷ μέσω των νεωτέρων Έλλήνων!...

Ο χορός πάραυτα έπαυσεν, ή μουσική όλίγον και θά έπαυζε τον ύμνον εις την Άφροδίτην ή και εις την Μέδουσαν, οι προσκεκλημένοι ενόμισαν ότι έξηλθεν εκ των υπογείων του Ήλιου Μελάθρου, δι' ιδίας άνασκυφής, ό δε Σλήμαν έτοιμάζετο να προσφωνήση: Μήνιν άειδε, θεά, Σλήμανάδεω Άχιλλός, άλλ' ή παράδοξος γυνή διεσκέδασεν όλων την έκπληξιν, τοίς δ' άμειβομένη προσέφη.

— I am English woman. (Είμαι Έγγλέζα).

Παρήσαν δε έν τῷ χορῷ τούτῳ Μενελαος, "Εκτωρ, Άγαμέμνων και άλλοι άρματολοι και κλέφται των έμτρικῶν χρόνων. Προσέτι παρευρέθησαν πολλοί εκ του διπλωματικού σώματος, έν οίς και ό διερμηνεύς της Ιταλικής προσέβειας Γρατσιάνος.

Τόν δ' άπαμειβόμενος Μενελαος προσέειπε:

— Γρατσιάνε!

Νῦν μὲν πανώμεθα μάχης και δηϊασήτης σήμερον' ύστερον αὔτε μαχαιρόμεθα εισόκε δαίμων άμμε διακρίνη δῶ ή δ' έτέρωσι γε νικηη.

Τόν δ' άπαμειβόμενος Γρατσιάνος προσέφη ναπολιτάνικα:

— Κάρο Μενελαο νέν πόσο καπίρε λα μανιέρα ντι κοϊ σιέτε κομπαρτάτο βέρσο ντι με, ιν ονι κάζο οι φραζι ουν νιουίλα! Άλλ' έδῶ παρενέθη ό οίκοδεσπότης, άπεμάκρυνε τους διαμαχομένους και επανέφερε την τάξιν.

Μετά και τό έπεισάδιον τούτο, ό χορός επανέκτησε την πρώτην αυτού άκυπαδίαν και έστροβιλίζοντο πάντες και πάσαι και πάντα τά έν τῷ Ήλιῳ Μελάθρω, καθώς φύλλα ξηρά περιδινόμενα υπό άνεμοστροβίλου. Και παρήχοντο ή μία κατόπιν της άλλης αι ώραιότητα εκείναι, και άπήστραπτον ό εις μετά τον άλλον οι άδάμαντες, και ένόμιζες

ότι εύρίσκετο έν τῷ άστεροσκοπέω, έν φ' περί τον κυκλώμενον θόλον αυτού συμπυκνώνονται και τόσα άκτινοβολούντα ούράνια σώματα.

Ο χορός διήρκεσε έν μέσω εύθυμίας πολλής και τάξεως, και μόνον ό όμηρικός κυκεών (τσουσεκάδα), παρεπονέθησαν τινές, ότι έλειψεν έν τῷ κυκεώνι εκείνω του χορευτικού κόσμου, των μουσικών όργάνων και του θορύβου των άμαζών.

Ήμος δ' ήριγένεια γάην ροδοδάκτυλος Ήως ίαχαι δε άπω ήκούοντο σαλέπ, σαλέπ. Οι προσκεκλημένοι πάντες άπεσύροντο εις τά ίδια κομίζοντες άνθηράς τας έντυπώσεις του χορού.

Σλήμαν δ' έσθλός ύθι οι θάλαμοι περικαλλέος αύλης ήψηλός δέδμητο, περισκεπέω ένι χώρῳ ένθ' έβη εις ούτην πολλά σκελεσι μερμηρίζων.

Τόσα πολλά παράστημα άπενεμήθησαν προτάσει του ήμετέρου επί των Έξωτερικών ύπουργῶν εις τό Βισθάδεν, έπου έκαμε πέρυσι τά λουτρά του ό Βασιλεύς, ώστε νομίζει τις ότι ό Βασιλεύς επλήρωσε παντού με παράστημα. Άφου έπαρashedμοφορήθη και ό Πρεβεδούρος της πόλεως αυτής, ό έστι μεθερμηνευόμενον ό Λουτραδζής; Μάυερ! Άφίνωμεν τους ύγειονομοσταθμάρχας, άλαταποθηκαριους, ήμπερζαριους, ύπαστύνους και δασκάλους. "Ωστε είναι πλέον βέβαιον ότι τό Νισάρ Ιστιχάρ της Τύνιδος και ό Σταυρός του Σωτήρος κατήντησαν να έχουν την αυτήν σημασίαν!

Ο Διευθυντής των Ταχυδρομείων διευκόλυσε πρό πολλού την δημοσιογραφίαν, χωρίσας τά αντικείμενα αυτής έν ιδιαιτέρῳ διαμερίσματι, άφ' ου δύνανται άκόπως και χωρίς να περιμένουν σειράν να τά λαμβάνωσιν οι ύπάλληλοι των Γραφείων. Άλλ' όμως, ή ποθουμένη ταχύτης δεν επετεύχθη. Πολλάκις εξαρτάται ή τύχη της συντάξεως ενός φύλλου εκ της εξαίρου παραλαβής των επιστολών των ανταποκριτών και των εύρωπαϊκών φύλλων. Παρακαλούμεν διά τούτο τον κ. Μανσόλαν όπως συστήση όσον τό δυνατόν μείζονα ταχύτητα εις την διαχώρισιν των αντικειμένων του τύπου.

Έν Κάνναις της μεσημβρινής Γαλλίας όπου κατέφυγον ό Γλάδστον πρός άνάρρωσιν, κατοικει εις τό Σατώ Σαόττ' κατά τά εκείθεν τηλεγραφήματα ή άνάρρωσις βαινει ταχέα. Εις τά πλήρη ήλιου και γραφικών έξοχών περιχώρα ό Γλάδστον κάμνει κατά την συνήθειάν του τριώρους άμαξοδρομίες. Συνοδεύεται υπό της κυρίας του και του υιού του Στεφάνου Γλάδστονος. Ο άλλος υιός του, ό Έρβερετ, ό και βουλευτής, μένει έν Άγγλία, όπου από καιρού εις καιρόν κάμνει άγορευτείς εκτός του Κοινοβουλίου εις συλλαλητήρια.

Περί της τρυφερότητος των κοινοβουλευτικών ήθων της Άγγλίας και της άγριότητος των ήμετέρων, αναγράφωμεν ένταυθα όλίγα; γραμμάς εκ της γαλλικής έφημερίδος ό Κόσμος:

α "Οποιον μέγα και εύγενές θέαμα — τόσον άσύνηθες παρ' ήμιν — να βλέπωμεν τους φιλελευθέρους συνοδεύοντας

διά των θερμότερων εύχών τον αρχηγόν των Συντηρητικών (τον Νόρθκοτ, όστις και αυτός άσθενών ταξειδεύει), άπαράλλακτα όπως και οι συντηρητικοί διά των αυτών θερμών εύχων συνοδεύουσι τον αρχηγόν των φιλελευθέρων. Άμφότεροι εκφωνουσι τοίς αντιπάλους των: α"Ογλίγωρα επανέλθετε, είναι πολύτιμοι εις ήμάς αι ήμέραι σας, τό όνομά σας άποτελεί σπουδαίον συστατικόν της τιμής του έθνους... Εύτυχής Άγγλία, ήτις έμμένει πιστή έν τῷ σχολῇ της τιμής και του καθήκοντος!"

Και όμως ή Άρα (τί είναι; συντηρητική ή φιλελευθέρα;) ούτε καν άξιοί να πληροφορη τους άναγνώστας αυτής περί της καταστάσεως της υγείας του αρχηγῶν της αντιπολιτεύσεως, ένθ' φιλοδοξεί να αναγγείλη πρώτη την άναχώρησιν του κ. Κορβινού!

Άν και ήκούσαμεν ότι ό κ. πρωθυπουργός είπεν εις τον Βασιλέα ότι από θάνατος του Κομμουνδούρου θά είναι άνεπανόρθωτος άπώλεια διά τό Στέμμα και τό Έθνος. η Πτωχῆ Δεληγιάνη!

Εύτυχώς ό παρὰ Πλημμελειοδικαίς Είσαγγελεύς λαβών υπ' όψιν τας έν τῷ Μη Χάνεσαις γενομένας άποκαλύψεις περί της δια λωρισῶ τιμωρίας των έν τῷ Νοσοκομείῳ Γουδῆ νοσηλευόμενων εύλογιώντων έπελάβετο δραστηριοτήτων άνακρίσεων, ίδίως προσώπων έλευθεροκωνησάντων εκ του Γουδῆ κατά τό τελευταίον δεκαπενθήμερον. Γνωρίζομεν την πρός τά ύψηλά αυτού καθήκοντα εύλάθειαν του κ. Καρύδα, διακρινόμενου διά τούτο μεταξύ όλων των συναδέλφων του, διά τούτο έχομεν πλήρη έμπιστοσύνην ότι θά επέλθη ή τιμωρία άνταξία του ιστορικού λουρισῶ. Εύτυχώς και ό κ. Διευθυντής της Άστυνομίας άνεγνώρισε τά διαπραττόμενα έγκλήματα και μάς ύπεσχέθη, κατά την συνήθειάν του, να πάγη να δώση του Έπιστάτου ένα ξύλο, ένα ξύλο... Άλλ' άντι του ξύλου, δεν είναι δυνατόν να δ'ρησθη άλλος; έπιστάτης φιλανθρωπότερος και χωρίς λουριά;

Γλυκύν και συμπαθή και νεώτερον δεικνύει τον κ. Πρωθυπουργόν ή έν τῷ Εικονογραφημένῳ Σύμπαρτι περιεχόμενη εικών του. Τί εύτυχία διά τον κ. Τρικούπην αν κατάρθου να παρασταθῆ ή τελευταία πολιτεία του έπίσης συμπαθής ως ή προσωπογραφία του, εις τά όμματα των θεωμένων αυτών!

Και άλλο έργον ώραιότατα τυπωμένον υπό χαριτωμένον έξώφυλλον χρώματος φθινοπωρινῶ βόδου έλάβομεν την έβδομάδα αυτήν υπό της τακτικωτάτης Θεατρικής Βιβλιοθήκης της Κωνσταντινουπόλεως, την τραγωδίαν του Γκαίτε Κλαβίγιον κατά άναντιρρήτως καλλίστην μετάφρασιν του Άγγέλου Βλάχου. Τιμάται τό ώραιότατον έργον άντι 1 σρ. 80. Πρὸ αυτού έξεδόθη ή Δέσποινα του Ανών του Βούλβερ κατά μετάφρασιν του κ. Δαμηράλη. Όλα τά έργα της Θεατρικής Βιβλιοθήκης είναι λίαν έκλεκτά και διευθυνσι; αυτής βαινει μεθοδικώτατα, καλλιτεχνικώτατα, καταρτίζουσα μεγαλοπρεπή Θεατρικὴν Βιβλιοθήκην, άξίαν πάσης ύποστηρίξεως.

Έξ Ιατρικού φύλλου των Παρισίων άποσπώμενον όλας τας λεπτομερείας του κύκλου εν δύνυσεν ή άσθένεια του Γαμβέττα, ή λήξασα εις την καταστροφόν, και εις ήν εύρί-

σκομεν πολλά κοινά σημεία μετά τῆς ἀσθενείας τοῦ Κου-
μουνδούρου. Ἐκ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῶν καταφαίνεται ὅτι
τὰ δελτία τῶν ἰατρῶν ἐπίτηδες συνετάσσοντο αἰσιοδόξως,
διότι ὁ Γαμβέττας ἀνεγίνωσκε τὰς ἐφημερίδας. Ἀπὸ τῆς
27ης Νοεμβρίου, ἡμέραν τῆς σκηνῆς τοῦ βεβόλθερ μέχρι τῆς
9ης Δεκεμβρίου, ἡ κατάσταση τῆς υγείας του ἔβαινε πολὺ
καλῶς, ἐκείθεν ἠκολούθησαν δυσκοιλιότης, πόνοι ἐν τῷ σ-
μάχῳ, ἐμετικά διαθέσεις, ἀνορεξία καὶ ἀϋπνία.

Τὴν 12ην ἐν τούτοις ἐπανελάβε τὴν ὄρεξίν του εἰς τὸ
πρόγευμα καὶ ἐκάπνισεν. Τὴν 14ην περιεπάτησεν ἐντὸς τῆς
οἰκίας. Τὴν 15ην ἐπὶ εἰκοσι λεπτά περιδιάβασεν εἰς τὸν
κῆπόν του, ἂν καὶ ἤσθάνετο πόνου, ἐντῷ στομάχῳ καὶ εἶχε
συχνούς ἐμέτους. Τὴν 16ην οἱ πόνοι ἦσαν δριμύτεροι, ἀλλὰ
πάλιν ἔκαμε περίπατον καὶ ἦτο εἰς καλὴν διάθεσιν. Τὴν
νύκτα ὅμως ἡ ἀδιαθεσία ἐπετάθη, καὶ κατελήθη ὑπὸ δυσ-
πνοίας. Τὴν 17ην οἱ ἰατροὶ ἀνεκάλυψαν τυφλίτιδα, καὶ ἀπ-
γόρευσαν πᾶσαν στερεὰν τροφήν. Τὴν 18ην προσεβλήθη ὑπὸ
ρίγους, μετὰ δυσπνοίας τὴν νύκτα, καὶ ὑπὸ δευτέρου ρίγους,
παραταθέντος ἡμίσειαν ὥραν. Τὴν 19ην οἱ ἰατροὶ συνεφώνη-
σαν ὅτι εἶναι περιτυφλίτις. Τὴν 20ην καὶ 21ην ὁ Γαμβέ-
ττας ἐφαίνετο ὅτι πηγαίνει καλλίτερα, ἡ δὲ καλλιτέρευσις
αὐτοῦ ἐξηκολούθει μέχρι τῆς 25ης. Τὴν 26ην δὲν ἦτο τό-
σον καλῶς. Τὴν 28ην οἱ ἰατροὶ ἦσαν πλέον βέβαιοι περὶ τῆς
περιτυφλίτιδος, ἀλλ' ἀπέρριψαν τὸ σχέδιον τῆς ἐγχειρίσεως
ὡς ἐπικίνδυνον καὶ μὴ ἐπαγγελλόμενον πολλὴν ἐπιτυχίαν.
Τὴν 29ην ἀνεφάνη ἐρυσίπελας, τὴν νύκτα τὴν διήλθε πολὺ
κακῶς, οἱ δὲ ἰατροὶ ὁμοφώνως παρεδέχθησαν τὴν κατάστα-
σίν του πολὺ κακὴν, ἀκατάλληλον τὴν ἐγχείρισιν καὶ τὴν
ἀνάγκην τονωτικῶν. Ὁ Γαμβέττας εἶχεν ἐξασθενήσει
πολὺ, διήλθεν ὅμως τὴν νύκτα καλῶς. Τὴν πρωΐαν κατὰ
περίοδους κατελαμβάνετο ὑπὸ φρενιτίδος, ἦτο πολὺ ἐξη-
σθενημένος, ἀλλὰ δὲν ἤσθάνετο πόνους. Ὁλην τὴν μετὰ

μεσημέριαν εἶχε συνείδησιν ἑαυτοῦ, καὶ δὲν παρεπονείτο
ὅτι ἤλγει. Τὴν 10 μ. μ. τὰ ἐπιρροὰ συμπτώματα ἐπετά-
θησαν, ἀλλὰ εἶχεν ἀκόμη συναίσθησιν καὶ ὠμίλησε διὰ τε-
λευταίαν φορὰν τὴν 10ην ὥρ. 43. Ἐξέπνευσε δὲ ὀλίγα
λεπτά πρὸ τοῦ μεσονυκτίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἡ ἐπιδημία τῆς ἐν Ἀθῆναις εὐλογίας εἶναι εὐτυχῶς εἰς
ἄκραν ὕψειν καὶ ἐγγίζει εἰς τὸ τέρας τῆς.

Τῷ καιρῷ τῆς ἐπιστρατείας, δι' ἧς ἐπρόκειτο νὰ σχη-
ματισθῆ στρατός πολλῶν χιλιάδων ἀνδρῶν πρὸς ἀπελευθέ-
ρωσιν δούλων ἀδελφῶν, ἐπίστρατοι ἐρχόμενοι ἐκ μερῶν με-
μολυσμένων ὑπὸ εὐλογίας εἰσέρχοντο εἰς τὸν στρατὸν χωρὶς
νὰ ἐμβολιασθοῦν!

Καὶ οὕτω μετεδόθη τὸ σπέρμα τῆς εὐλογίας ἐν Ἀθῆναις.
Εἶναι δὲ τοῦτο μέγα τεκμήριον τῆς προνοίας τῆς παρ' ἡ-
μῖν Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τῆς ἐπιδημίας εὐλογίας εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος
καὶ ἰδίως εἰς Πειραιᾶ, ἡ δὲ εἰς πάντα ἀναμορφωτικῆ ἡμῶν
Κυβέρνησις ἐφιλοδώρησεν ἡμῖν τὸν Κάνθαρον, ὅπου τόσοι
θνητοὶ εὗρον τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν. Μετὰ τινὰ βήματα
κρυφὰ καὶ ἀθόρυβα ἡ πληγὴ αὕτη ἡμῶν τῶν νέων Αἰ-
γυπτίων ἐνέσκηψεν εἰς αὐτοὺς τοὺς κόλπους ἡμῶν, τὰς Ἀ-
θῆνας. Εὐθὺς τότε φωναὶ ἀντήχησαν ἀπανταχοῦ καὶ ἀλλα-
λαγμοὶ καὶ Δαμαλίδες καὶ Δαμαλίτιδες Ἐπιτροπαί!

Ἐξυπνίσασα τότε ἡ Κυβέρνησις ἀνεκάλυψε τὸ Γουδὴ,
ὅπερ ἐτιμῆθη διὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 404)

— Ὁ ἀ κόμης καλῶς. Ἐκεῖ εἶναι ἡ πηγὴ πάσης παραμυθίας.
Καὶ ἡ ἡγουμένη ἐξῆλθε εἰπούσα: Ἔχε θάρρος, τέκνον μου
Αὐγούστα.

Μεῖναισα μόνη ἡ Αὐγούστα ἔκλεισε πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς·
προσεπάθησε ν' ἀποκοιμηθῆ. Ἄλλ' εἰς μάτην. Τότε ἐβυθι-
σθη εἰς τὴν ὄνειροπόλησιν καὶ προσεπάθει νὰ ἀνεύρῃ γωνίαν
τινὰ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς, ὅπου νὰ ἀπολαύσῃ εἰρήνης τινας ἢ
γαλήνης. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐπαρχε πάντοτε, ὡνειροπόλοι ζη-
τούσα παραμυθίαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους εὗρισκεν ἀγωνίαν. Τοῦτο
συνέβη καὶ τῷ πατρὶ. Πάντοτε ἠπατάτο καὶ οὐδέποτε ἐδιδάσκετο.
Ἡ ὄνειροπόλησις ἐξῆψε τὴν φαντασίαν τῆς, παρῶς τὰς
αἰσθησεις τῆς καὶ ἀνεβίβασε τὸ αἶμα εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς.
Ἡ Αὐγούστα ἀπέρριψεν ζογγίλιος τὴν σινδόνην, ἧτις τὴν ἐ-

σκέπαζεν, ἠγέρθη καὶ ἐνεδύθη. Τί ἐσκόπει; Οὐδ' αὐτὴ εἴ-
ξευρεν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε μεταβῆ εἰς τὸν ναὸν βεβαίως. Ἐ-
στράφη πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ἔτυψε τὰ στήθη τῆς. Ἠ-
σπᾶσθη τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ.

— Χριστὲ, εἶπεν, ὅστις τόσοις παρηγορεῖς, ἐμὲ δὲν δύνα-
σαι νὰ μὲ παρηγορήσῃς; Ἀλλὰ τί λέγω; Νὰ μὲ παρηγορή-
σῃς διατί; Διὰ τὰ δυστυχήματά μου; ὄχι, διὰ τὰς ἀμαρ-
τίας μου. Ἀλλὰ συγχώρησέ με.

Ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ κελλίου, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ φῶς μεθ' ἐ-
αυτῆς προσέθη ἐν τῷ σκοτεινῷ διαδρόμῳ καὶ ἐψιλάφει τὸν
τοῖχον πατούσα μετὰ προσυλάξεως. Ἐφαντάζετο ὅτι λάκκος
τις ἢ χάσμα ἦτο ἀνοικτὸν ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς, ἂν καὶ εἴ-
ξευρε καλῶς ὅτι τὸ δάπεδον ἦτο πλινθόστρωτον καὶ στερεῶς
κατεσκευασμένον. Ἐκαμψε τὴν γωνίαν τῆς σειρᾶς τῶν κελ-
λίων, ἐβῆσεν εἰς τὴν κλίμακα, καὶ ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἦτο φεγ-
γίτις ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, διέκρινεν ἀμυδρῶς τὰ περὶ αὐτὴν καὶ
κατέβη βραδέως τὴν κλίμακα. Ἐβῆσεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς
Μονῆς, ἀντικρὺ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τοῦ ναοῦ. Ψαλμοὶ ἠκού-
οντο ἀντηχοῦντες μέχρι τῶν ὠτων τῆς. Ἐδίστασεν ἐπὶ τινὰς
στιγμὰς καὶ ἔκρινε καλὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἀλλ'
εἰς μάτην. Ἡ βία ἧτις ὑπῆρχεν ἐντὸς τῆς τὴν ὄθει ἀλλα-
χόσα. Ἐστράφη πρὸς τὴν πύλιν τῆς Μονῆς καὶ ἔκρουσε τὴν
θύραν τῆς πύλωρου.

— Ζηνοβία, ἔκραζεν.
Ἡ μήτηρ Ζηνοβία ἐγρηγόρει καὶ ἴστατο κρατούσα τὸ

Ἐσωτερικῶν, ὅστις ὡς προϊστάμενος τοῦ ὑγειονομικοῦ κλά-
δου εὗρισκεν αὐτὸ ἐν πλήρει τάξει!

Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε δαμαλὶς ἐν Ἑλλάδι, οὐδεὶς ποτε
ἐφρόντισε νὰ εὗρῃ δαμαλίδα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐσχάτως
μόνον θυσίαι τοιούτων κτηνῶν ἐγένοντο ἐν τῷ στρατῷ ὑπὸ
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγίει-
νῆς.

Κατὰ τὴν ἀπαρέγκλιτον ἡμῶν συνήθειαν τὰ προφυλα-
κτικὰ μέσα ἐζητήθησαν μόνον μετὰ τὴν καταστροφὴν.

Ἐκρούσαν οἱ κυβερνῶντες τὸν δύστηνον τοῦτον τόπον
ὄλας τὰς θύρας τῆς Δύσεως, ὅπως λάβωσι δαμαλίδα, ἐνῷ
ποιαύτην ἠδύναντο ἀναντιρρήτως ὡς εὐχερέστατα νὰ εὗ-
ρωσιν ἀνὰ πάντα καιρὸν διὰ τῆς θυσίας ὀλίγων δαμάλεων
καὶ ὀλίγων χρημάτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἀληθῶς ἄφθονα χρήματα εἰς τὴν
Ἐπιτροπὴν τῆς Ὑγείνης. Εἰς τί λοιπὸν χρησιμεῖται τότε τὸ
ὑγειονομικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν; ἡ
ἀπώλεσε τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόληψιν;

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ὡσαύτως ἔδωκεν χρήματα εἰς
τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὑγείνης πρὸς προμήθειαν δαμαλίδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ συστηθεῖσα διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν
ἀπόρων εὐλογιῶντων, ἔδωκε τὰ ὀλίγα χρήματα εἰς τὴν
Ἐπιτροπὴν τῆς Ὑγείνης πρὸς ἀγορὰν δαμαλίδος ἵνα οὕτω
προφυλαχθῶσιν οἱ υγιῶς ἔχοντες!

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἄκρα αὕτη δραστηριότης δει-
κνύει ἐπὶ τέλους τὴν φθίσιν τοῦ κακοῦ ὑπερ μᾶ; μαστί-
ζει σκληρῶς ἀπὸ τόσο χρόνου.

Καὶ τὸ τελικὸν συμπέρασμα τῶν λόγων μας τούτων
ποῖον εἶνε; ὅτι ἀπαιτεῖται ὁ ἰατρὸς χρόνος, φωναί, ὕβρεις,
σκάνδαλα, βραπίσματα ὅπως ἐξεγείρωσι τοὺς κυβερνῶντας,

οἵτινες ἐμφανίζονται πάντοτε κατόπιν ἐορτῆς ἀφ' οὗ δα-
κρῶσωμεν καὶ πενήσωμεν!

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Μετὰ τὰ δύο ρίγη τὰ ὅποια ἐπῆλθον εἰς τὸν κ. Κου-
μουνδούρον τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, προσεβλήθη συγ-
χρόνως καὶ ὑπὸ ἐλαφροῦς διαρροίας.

Τὴν νύκτα διήλθεν ἀνυπόχως, ἡσυχάσας μῶλις δύο ὥρας.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ὁ πυρετός ἐφάνη ἠλαττω-
μένος. Περὶ δὲ τὴν 10ην ὥραν ἐδέχθη τοὺς ἰατροὺς, οἵτι-
νες ὑψαριστήθησαν ὀλίγον ἐκ τῆς ἐλαφροῦς ἐλαττώσεως τοῦ πυ-
ρετοῦ.

Τὴν αὐτὴν ὥραν καθυπεβλήθη εἰς ἐγκαθητηριισμόν, πρὸς
χημικὴν ἐξέτασιν τῶν οὐρῶν, κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν
ἐν Εὐρώπῃ ἰατρῶν.

Μετὰ τοῦτο ἠθέλησε νὰ ἐγερθῆ ἐκ τῆς κλίνης ἠγέρθη
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μετὰ τοῦ κοιτῆνος συγκοινωνοῦν δωμα-
τίον. Μετὰ δὲ τοῦτο προσεβλήθη ὑπὸ νέου ρίγους, παρα-
ταθέντος εἰκοσι λεπτά τῆς ὥρας. Ἐπανῆλθε καὶ ὁ πυρετός,
εἰς 96 σφιγμοὺς, μετὰ δέκα δὲ λεπτά ἐστάθη εἰς τοὺς 90.

κομβοσχόινιον καὶ λέγουσα τὸν κανόνα τῆς. Ἀκούσασά τὴν
φωνὴν τὴν καλοῦσαν ἦλθε πρὸς τὴν θύραν τῆς.

- Ποῖος εἶναι;
- Δὲν ὑπῆρχε εἰς τὸν Ὀρθρον, Ζηνοβία; τῆ εἶπεν ἡ Αὐ-
γούστα.
- Ἐμένα ἡ ἡγουμένη μου ἔχει δώσει εὐλογίαν νὰ κάμνω
τὸν κανόνα μου εἰς τὸ κελλίον μου, ἀπῆντησεν ἡ μοναχὴ.
- Πολὺ καλὰ ἔκαμεν ἡ ἡγουμένη. Διότι, ἂν ἦσο εἰς τὴν
ἐκκλησίαν, δὲν θὰ σὲ εὗρισκα ἐδῶ.
- Καὶ τί μὲ θέλεις;
- Ἡ Αὐγούστα ἐδίστασεν ἐπὶ μακρὸν. Συνησθάνθη ἡδὴ τὸ
ἀπρεπὲς τῆς αἰτήσεως, ἦν διενεοῖτο νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν
μοναχὴν.
- Εἰπέ, τί μὲ θέλεις; ἐπανελάθει αὐτή.
- Ὅθ σὺ ζητήσω μίαν χάριν, Ζηνοβία.
- Ποίαν χάριν;
- Νὰ μοὺ ἀνοίξῃς τὴν μικρὰν θύραν.
- Τὴν θύραν;
- Ναί!
- Διατί;
- Διὰ νὰ ἐξέλθω.
- Ἐτρελάθη;
- Ὁχι.
- Μόνη σου; τοιαύτην ὥραν;
- Βεβαίως.

- Καὶ ποῦ θὰ ὑπάγῃς;
- Τί σὲ μέλει;
- Μὲ φέρεις εἰς ἀπορίαν.
- Ὅθ μοὺ ἀνοίξῃς τὴν θύραν;
- Ὁχι, δὲν ἔμπορῶ.
- Σὲ παρακαλῶ, Ζηνοβία.
- Ἐπῆρες τοῦλάχιστον τὴν εὐλογίαν τῆς ἡγουμένης;
- Ποίαν εὐλογίαν;
- Τὴν ἀδειαν, εἰς τὸ κοσμηκόν.
- Τὴν ἐπῆρα, εἶπεν ἡ Αὐγούστα.
- Λέγεις ψεύματα.
- Πῶς τὸ εἰξέυρεις;
- Διότι αὐτὴ θὰ σ' ἐμπόδιζε.
- Ἀλλὰ ποῦ εἰξέυρεις ἂν δὲν μὲ στέλλει αὐτή;
- Τότε περίμενε μίαν στιγμὴν νὰ ὑπάγω νὰ λάβω τὴν
ἀδειαν τῆς ἡγουμένης.
- Ἡ Αὐγούστα κατελήθη ὑπὸ ἀνυπομονησίας.
- Τί ἀδειαν; Ἀνοιξέ μου τὴν θύραν. Ἐπὶ τέλους δὲν
εἶμαι αἰχμάλωτος, οὐδ' ἐξαχτώμα. ἐκ τῆς ἡγουμένης.
- Ὁχι, θὰ ὑπάγω.
- Ἀλλὰ δὲν σ' εἶπεν ἡ ἡγουμένη ν' ἀνοίξῃς τὴν θύραν
ἀπόψε, ὅτι ὥραν σοὺ κρούσων;
- Μ' εἶπε, καί' ἀλλ' ἐξῶθεν ἂν ἐλθῇ τις, τὸν ὅποιον μ'
ὠνόμασεν ἡ ἡγουμένη, καὶ ὄχι ἄλλος.
- Αἶ, εἶναι τὸ ἴδιον.

Αί ελπίδες ἐν γένει ἐλαττοῦνται, τῆς ἐξαντλήσεως ὀλο-
νεν αὐξανούσης.

Μόνον τὸ θάρρος τοῦ ἀσθενοῦς δὲν ἐλαττοῦται, οὔτε πα-
ραπόνομένου, οὔτε μεμφιμοιροῦντος, οὔτε δεικνύοντος τί-
ποτε ἄλλο πλὴν κοπώσεως ἡθικῆς καὶ ἀπογοητεύσεως.

Προχθὲς ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐθεῖτο. "Ὅσοι
ἐτύχε νὰ τὸν ἴδωσι, συνεκινήθησαν τόσον, ὥστε ἤκούσθησαν
καὶ ζητωκραυγαί.

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν οἱ ἦρωες τῆς δυναμί-
τιδος ἀναρχικοὶ τῆς Λυών. Ὁ σπουδαιότερος ἐξ αὐτῶν εἶνε
ὁ Ῥώσσος πρόσφυξ, πρίγκηψ Κραπότιν.

Ἠρνήθη ὅτι εἶχε σχέσεις μὲ τὴν Διεθνή, ἥτις, εἶπεν, ἐ-
παυσεν ὑφισταμένη. Ἄλλ' ἂν ὑπῆρχεν ἀκόμη ἡ Διεθνή, θὰ
ἐνόμιζεν, εἶπε, τιμὴν του ἐὰν ἦτο μέλος συνδέσμου τὸν ὁ-
ποῖον ὁ Γαριβάλδης ὠνόμασε αὐτὸν ἡλιος τοῦ μέλλοντος.

Ἐξιστόρησεν ὅλην του τὴν βιογραφίαν πῶς ἀπὸ στρατιω-
κοῦ ἀνέλαβε γεωγραφικὴν ἐξέτασιν τῆς Ῥωσσίας, πῶς κατὰ
τὸ κοινωνιστικὸν κίνημα τοῦ 1872 ὑπελήφθη ὑποπτος καὶ
ἐφυλακίσθη, πῶς ἤλγει βλέπων τί ἐπάσχον οἱ κατάδικοι
ἐκ τῶν ὁποίων ἐννέα παρερρόνησαν καὶ ἐνδεκα κητοκτόνη-
σαν, πῶς ἀσθενήσας καὶ αὐτὸς μετηνέχθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον
ὅθεν καὶ ἐδραπέτευσεν.

Δραπετεύσας κατέφυγεν εἰς Ἑλβετίαν. "Ὅταν ἐξεργάγη-

— Πῶς τὸ ἴδιον;
— Τὸ ἴδιον, ὅταν σοῦ λέγω νὰ μοὶ ἀνοίξης, εἶναι ὡς νὰ
σοῦ κρούουν τὴν θύραν ἀπ' ἐξῶ.

— Δὲν τὸ ἐνόησ' αὐτὸ, εἶπεν ἡ Ζηνοβία. Ἄλλ' ἂν σοὶ εἶπε
νὰ ἐξέλθῃς ἡ ἡγουμένη, τώρα θὰ φανῇ. "Ἐχε ὑπομονὴν μίαν
στιγμὴν.

Καὶ ἡ Ζηνοβία ἔλαβε τὸ κουκούλιόν της καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ κελλίου, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν ναόν.

Ἡ Αὐγούστα δὲν εἶχε ἄλλην ἰσχύν, ὅπως ἀντισταθῇ. Ἄλλ'
ἔβλεπε τὰ σχέδιά της ματαιούμενα. Οὐδέμια πιθανότης ὅτι ἡ
ἡγουμένη ἐμελλε νὰ χορηγήσῃ ἀδειαν, ὅπως ἐξέλθῃ. Ἄλλὰ μό-
λις ἡ Ζηνοβία ἀπεμακρύνθη καὶ τὸ βλέμμα της, τῆδε κάκεισε
ἄλλοφρόνως πλανώμενον, τυχαίως ἐστράφη ἐπὶ τοῦ εἰκονοστα-
σίου τῆς Ζηνοβίας τοῦ φωτιζομένου ὑπὸ μικρᾶς κανδήλας,
καὶ εἶδε τὰς κλειδας τῶν πυλῶν κρεμαμμένας ἐξ ἤλου ἐπὶ
τοῖχου παρὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας. Πάντα εἶχε σκεφθῆ ἡ Ζη-
νοβία, ἀλλὰ δὲν προσέβλεψε νὰ λάβῃ καὶ τὰς κλειδας μεθ'
ἐαυτῆς. Ἡ δὲ Αὐγούστα ἄμα ὡς εἶδε τὰς κλειδας, δὲν προσέ-
λαβεν οὔτε νὰ σκεφθῇ, οὔτε ν' ἀπομαίσῃ, ἀλλ' ὤρμησε καὶ
τὰς ἀπέσπασεν εὐθύς, ὡς νὰ ἐφοβῆτο μὴ ἐμφανισθῶσιν ἄ-
καριαίως, ὡς μαγικὴ ὄψασιά. "Ἐλαβε κηρίον τι ἐκ τοῦ εἰ-
κονοστασίου, τὸ ἦναψεν ἐκ τῆς κανδήλας, καὶ σπεύσασα εἰς
τὴν πύλην προσήρμησε. τὴν μικροτέραν κλειδα εἰς τὸ κλει-
θρον τῆς ὄρσοθύρας, τὴν ἐστρεψε μὲ δύναμιν, ἀνέσυρε τοὺς
βαρεῖς σιδηροὺς μοχλοὺς, ἤνοιξε τὴν ὄρσοθύραν καὶ κύψασα

σαν αἱ παρακαί εἰς Λυών, αὐτὸς εὐρίσκειτο εἰς Λονδίον,
ἐπομένως οὐδόλως ἐνέχεται εἰς αὐτάς. Κακῶς τὸν παροῦ-
σιάζουν ὡς ἀρχηγὸν τῶν Οὐδενιστῶν.

Ἐπὶ τέλους εἶπεν ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἐπανάστασις παρα-
σκευάζεται, ὅτι πρὶν ἢ παρέλθῃ μία δεκαετία θὰ ἐκτραγῆ
καὶ συνέστησεν εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ συμπαθῇ πρὸς τὰς
ιδέας τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Οὐχ' ἦτον κατεδικάσθη μετὰ τριῶν ἄλλων εἰς πενταετῆ
εἰρκτὴν, πρῶστιμον διασχίλων φράγκων, δεκαετῆ ἀστυνομι-
κὴν ἐπιτήρησιν, καὶ πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δι-
καιωμάτων.

"Ἄμα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, αἱ γυναῖκες τῶν ὑποδίκων
ἄφησαν γοεράς φωνάς, ὤρμησαν νὰ πέσουν εἰς τὰς ἀγκά-
λας τῶν συζύγων των, ἀλλ' ἀνεχαιρέθησαν ὑπὸ τῆς φρου-
ρᾶς. Ἡ πρίγκηπισσα Κραπότιν ἐξῆλθε τοῦ δικαστηρίου
στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βροχιῶνος τῆς διαδοχῆς ἐπαναστά-
τιδος Λουίζας Μισέλ, αὐτῆς ἐκείνης ἥτις ἐδίδαξε τὴν ἀ-
περγίαν τῶν γυναικῶν εἰς μερικὰς φυσιολογικὰς ἀνάγκας
τῶν ἀνδρῶν, ὅπως ἀναγκασθῶν οἱ τελευταῖοι νὰ παραχω-
ρήσουν εἰς τὰς πρώτας πλήρη τὰ πολιτικὰ των δικαιοῦ-
ματα.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ Ῥαφαὴλ καὶ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου
εἰς τὴν αἰωνίαν Ῥώμην, ἤνοιξε τὰς αἰθούσας της Διεθνῆς
Ἐκθεσεῖς, ἥτις καὶ πάλιν θ' ἀπασχολήσῃ τὸ καλλιτεχνικὸν
μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

Τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν θέλει ἐπισκερθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ

καὶ συσπειρωθεῖσα ἐξῆλθεν. Ἡ δὲ Ζηνοβία κατ' ἐκείνην τὴν
στιγμὴν μόλις εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὸ Καθολικὸν καὶ ἐξετέλει
τὰς νενομισμένας προσκυνήσεις εἰς τὰς ἀγίας εἰκόνας. "Ὅτε
δὲ μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῆς ἐκπλαγέσεως ἡγουμέ-
νης ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κελλίον της δὲν εὖρε πλέον οὔτε τὴν
Αὐγούσταν οὔτε τὰς κλειδας, ἀλλὰ τὸ κελλίον της μόνον καὶ
αὐτὸ σκοτεινόν, διότι ἡ Αὐγούστα ἐν τῇ σπουδῇ της, ὅπως
προσθήσῃ νὰ λάβῃ τὰ κλειδιά, πρὶν ἢ ἐπανελθῇ ἡ Ζηνοβία,
καὶ γεινῆ ἄφαντος, εἶχε σέβσει τὴν κανδήλαν, ἄμα ἀνάπτουσα
τὸ κηρίον ἐξ αὐτῆς, καὶ οὕτω τὸ κελλίον τῆς ἀδελφῆς θυρω-
ροῦ εἶχε μείνει ἐν ψηλαφῆτῳ σκοτεινῷ, ὁμοίῳ μὲ ἐκεῖνο, ὅπερ
ἡ Ζηνοβία ὑπόπτειεν ὡς ὑκάρχον εἰς τὴν Κόλασιν, ἀλλὰ
δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ φαντασθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΟΥ ΥΠΑΓΕΙ :

Καθ' ἣν ὄραν ἡ Αὐγούστα ἐξῆλθε λάθρα ἐκ τοῦ Μονα-
στηρίου καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν παραλίαν ἀγορσαν ἑδὸν (ἀ-
παίχε δὲ ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ διασχίλια βήματα ἀπὸ
τῆς παραλίας), πλοιαρίον τι εἶχε προσορμισθῆ εἰς τὸν αὐτὸν
ὄρμον, πρὸς ὃν διευθύνετο ἡ κυβοβάτις αὐτῆ, καλούμενον μὲ
τὸ αὐτὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Ἀκάτιόν τι ἀποστασθῆν
ἐκ τοῦ πλοιαρίου προσήγγισεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀπεβίβασε

Μὴ Χάνεσαι ὁ ἐν Bari νῦν διατρίβων ἀνταποκριτὴς
μας Ἀγγελῆλος Γεαννόπουλος εἰδικώτατος περὶ
τὰ καλλιτεχνικὰ μάλιστα, ὅστις θὰ μᾶς στείλῃ σειρὰν πα-
νοραματικῶν ἐπιστολῶν τῆς ἐν λόγῳ καλλιτεχνικῆς ἐκ-
θέσεως.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

— Ἄ καυμένη, δός μου ἓνα σιγάρο... τὰ ξέχασα τὰ δι-
κά μου σ' τὸ σπῆτι.
— Ὅριστε.
— Εὐχαριστῶ.
— Θέλετε φωτιά;
— Ἄ! ὄχι... ἔχω μαζύ μου σπέρτα... θέλετε νὰ σᾶς
δώσω;
— Τί;... σιγάρο;
— Ὁχι δὲ... σπέρτα.

A... Σιγάρο;... εὐχαριστῶς!... Ἄ! διάβολε, ξέχασα,
δὲν τὴν πῆρα μαζύ μου τὴν σιγαροθήκην μου.
B. Τί... δὲν πειράζει... Ἄρκεῖ ἡ διαθέσις σου.
A. Ἄ! τίποτε... τίποτε...
Καὶ μετ' ὀλίγα βήματα ὁ A. ἀποχωριζόμενος βγάζει ἐκ
τοῦ θυλακίου του γεμάτην ὡς τὰ χεῖλῃ τὴν ὠραίαν σιγα-
ροθήκην του καὶ καπιτίζει ἡδονικώτατα.
— Μπᾶ! ποῦ ἀκούμπησες; Εἶσαι καταλερωμένος ἀπὸ
πίσου.

— Βρὲ ἀδελφέ, αὐτοὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν ξενοδοχείων εἶναι
ἀπρόσεκτοι... μοῦ περιέχυσε μιὰ ὀλόκληρη τούπα.
— Γιὰ νὰ σοῦ 'πῶ; Τούχεις δώσει μποναμά;
— Ὁχι.
— Ἐ! ἡ σούπα ἦτο ὁ μποναμάς σου!

— Ἀλήθεια, ἔμαθα πῶς ἀρραβωνιάσθηκε ἡ κόρη σας;
— Καλὲ εἶναι τόσος καιρὸς ποῦ δὲν εἶναι πιά ἀρραβω-
νιασμένη.
— Καὶ γιατί χάλασαν οἱ ἀρραβῶνες;
— Γιατί;... Γιατί ἐν τῷ μεταξύ ἡ κόρη μου καὶ ὁ γαμ-
βρός μου πανδρεύθηκαν.

Μεταξὺ δύο νεοσυλλέκτων ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ τάγματος :
— Τὸν γνωρίζεις τὸν ἀντισυνταγματάρχην;
— Ὁχι.
— Τὸν ταγματάρχην;
— Οὔτε.
— Ἐ! νὰ σοῦ 'πῶ νὰ τοὺς μάθῃς; ὁ κύριος ἀντισυν-
ταγματάρχης εἶναι λιγὰκι πιὸ παχὺς ἀπὸ τὸν κύριον ταγμα-
τάρχην.

Διδάσκαλος. Βρὲ γιατί δὲν κτενίζεσαι; Δὲν ἔχετε χτένι
σ' τὸ σπῆτι σας;
Μαθητὴς (κλαίων). Ἐχομε, μὰ... δὲν... ἔχει... πιά
δόντια.

δύο ἀνθρώπους. Ἡ παραλία ἦτο ἔρημος. Ὁ βενετικὸς στόλος
εἶχε καταπλεῦσει πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὴν νῆσον, ἦτο
προσωρμισμένος κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεο-
χωρίου, δύο ἢ τρεῖς στάδια ἀπέχοντα ἀπὸ τοῦ ὄρου τοῦ Ἁ-
χωρίου, ἀλλὰ κρυπτόμενον ὅπισθεν μικρᾶς προεξοχῆς
γίου Κοσμᾶ, ἀλλὰ κρυπτόμενον ὅπισθεν μικρᾶς προεξοχῆς
γῆς, σχηματίζουσης ἀπορρώγα ἀκτῆν, εἰς ἧς τὰ ὕψη γλαυ-
γῆς καὶ λάροι ἠμιλλῶντο καὶ ἤριζον, τίνες πρώτοι νὰ στῆ-
σαι τὴν φωνῆν των, ὡς ἐν μεταίχμιῳ τῆς θαλάσσης καὶ
τῆς ξηρᾶς. Οἱ χλευαστικοὶ κρότοι τῆς τρικυμίας ἤκούοντο ἐ-
κείθεν ἐνούμενοι μὲ τοὺς θρηνώδεις καυσμούς τῶν ἀγρίων
πηγῶν καὶ μὲ τὴν μεμακροσημένον ὕλακὴν τῶν ἀνέμων. Σαρ-
καστικὴ σιγὴ ἐβασίλευεν ἐκεῖ, ὡς νὰ προσέκλειε τὸ πολυθό-
ρυθον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ νὰ ἔλεγεν ἐγέρθητι ἂν
τολμᾶς! Ἡ νύξ ἐκείνη εἶχε τι ἐξόχως μυστηριώδες καὶ πέν-
θιμον, καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐνέκλειεν προφητεῖαν ἢ γρίφον τινα,
μέλλοντα νὰ ἐξηγηθῇ ὅσον οὐποῦ.

Ἡ Αὐγούστα περιετυλίχθη εἰς τὸ σάλι της καὶ κατέβη
βαδίζουσα ταχέως πρὸς τὴν παραλίαν. Ἡτοιμάζετο νὰ εἰ-
σέλθῃ εἰς τὸ μονοπάτιον τὸ φέρον εἰς τὸν μέγαν λιμένα καὶ
μακρυνθῆ ἀπὸ τῆς ἀγρίας ἐκείνης τοποθεσίας. Παῦ διευθύ-
νετο; Ἡ ρύαξ κατὰ τινα ποιητῆν, ἀπαντᾷ πρὸς ὁμίαν ἐρω-
τησὴν ὡς ἐξῆς. "Ἐχω φαιδροὺς παιδικούς λογισμούς, τοῦτο
μὲ ὀθεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀγνοῶ δὲὰ ποῦ. Ἄν τοῦτο ἀλη-
θεῖν περὶ τῶν φαιδρῶν λογισμῶν τῶν ἀνδρῶν, καὶ μάλι-

στα τῶν γυναικῶν; Ὁ αὐτὸς προσωποποιούμενος ρύαξ ἐπιρέ-
ρει ἐραεῖς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ α"Ὅστις μὲ ἐξεκάλεσεν ἐκ
τοῦ βράχου, φρονῶ ὅτι θὰ εἶναι ὁ ἐδγῆγός μου". Ἀλλὰ τὸν
ρύακα τὸν ἐξεκάλεσε τις ἐκ τοῦ βράχου. Τίς ὁμοῦς ἐξεκάλεσε
τὴν γυναῖκα ταύτην ἐκ τοῦ ἡσυχαστηρίου, ἐνθα εἶχε κατα-
σφύει ὅπως εὖρη ἀνάπαυσιν;... Ἄν ὁ ρύαξ ὁμιλεῖ οὕτω,
τί θὰ εἶπῃ ὁ χειμᾶρας, ὁ πλῆθων ἐν καιρῷ χειμῶνος; Καὶ
εἶπῃ ὁ καταρράκτης, ὁ καταφερόμενος μεθ' ὄρητικῶν πα-
τάγου ἀπὸ τοῦ ὕψους ἀποκρήμνου βράχου καὶ χυνόμενος εἰς
τὴν κοιλάδα, εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰ ὑποχθόνια; Ἀμφότεροι
θ' ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ὁ εἰς διὰ τῆς τυνε-
χῆς καὶ μονοτόνου ἰαχῆς του, ὁ ἕτερος διὰ τῆς καταπληκτι-
κῆς καὶ ἀνεσφράστου βροντῆς του. Ἀνθρωπίνῃ φωνῇ δὲν δύ-
ναται νὰ ἐρμηνεύσῃ διὰ φθόγγων τί θὰ εἰπωσιν.

Ἐν τούτοις ὅτε ἡ Αὐγούστα ἠτοιμάζετο νὰ στραφῇ πρὸς
τὴν ἑδὸν τὴν φέρουσαν εἰς τὸ Νεοχώριον, ἤκουσε τὸν κρότον
τῆς ἑρεσίας τῆς λειμῶν ἥτις εἶχε προσεγγίσει εἰς τὴν ξηρὰν.
Ἐστράφη, ἀνεσκόπη ἐπ' ἄκρον τῶν ποδῶν ὑπεράνω θάμνου
κρούοντος τὴν παραλίαν καὶ παρετήρησε τὴν λειμῶν. Τότε
εἶπε καθ' ἑαυτήν.

— Καλὸν εἶναι, ἀφοῦ εἶναι βάρκα ἐδῶ, νὰ τὴν ναυλώσω
νὰ μὲ ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅπου θέλω, καὶ νὰ μὴ κάμω τόσον δρόμον.
Καὶ ἔκραξεν.

(Ἀκολουθεῖ)
Μποέμ.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Ὅδου Ἀγγέλιον ἀριθ. 9)

Ὁλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΓΑΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ. Μυθιστορίαί, διηγήματα, βιογραφίαι, περιηγήσεις, κοινωνικά, ἱστορικά, ἦθη καὶ ἔθιμα, ποιήματα, ποικίλα κτλ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ». Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, αἰνίγματα, χρηματιστικά, πολιτικά εἰδήσεις κτλ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	} Ἐν Ἑλλάδι	φράγκα	12
ΔΡ' ΑΜΦΟΤΕΡΑ			

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῷ γραφεῖῳ πρὸς λεπτὰ **25** ἕκαστον φύλλον.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς τῆς ΕΣΤΙΑΣ λαμβάνει ἐκ τοῦ γραφείου αὐτῆς διάφορα συγγράμματα εἰς τὸ τέταρτον μόνον τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς, μετέχει δὲ καὶ λαχείου ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῆς ΕΣΤΙΑΣ διοργανωθέντος, λαμβάνων δωρεὰν ἓνα κλήρον αὐτοῦ. Τὰ κέρδη τοῦ λαχείου ἀποτελοῦνται ἐκ συλλογῶν τῶν ἐκλεκτοτέρων συγγραμμάτων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἰκανῆς ἀξίας. Θέλουσι δὲ διανεμηθῆ εἰς 15 ἀριθμούς κληρωθησομένους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν αὐτοῦ, ἧτις γενήσεται τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν θανείων καὶ ἑλλιν. Τραπεζῶν, ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμματισμῶν, ἀποστελλομένων ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται δωρεὰν ὡς δαίγμα τοῦ περιοδικοῦ εἰς πάντα αἰτούντα.
(I.—3)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ἡ φιλοτιμωτάτη διεύθυνσις τοῦ ὑπὸ τὴν Μεγάλην Οἰκίαν Μετὰ ἀριστοκρατικωτάτου

ΚΟΥΡΕΪΟΥ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΪΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ἔφερον **εἰδικὸν τεχνίτην** ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Αἱ ἐχουσαι ἀνάγκην Κυρίαὶ δὲν ἔχουν ἢ νὰ εἰδοποιῶσιν εἰς τὸ Κουρεῖον. Θὰ μένουν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος αὐτοῦ πολὺ εὐχαριστημένα.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. **60**
Μέλανος " " " **60**
(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ἐποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΛΕΥΚΟΙ-ΜΕΛΑΝΕΣ

ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΙΚ. ΧΡΗΣΕΩΣ

Κεντρικὴ ἀποθήκη

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτταια.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΦΑΤΕ, ΠΙΕΤΕ, ΑΥΡΙΟΝ ΓΑΡ ΘΑ ΝΗΣΕΥΣΗΝΤΕ

NEON ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ (οἰκία Σία).

Π. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ & Σ^α

Καὶ πρῶτον, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, τὸ ἀνωτέρω Κατάστημα συνεδάλλετο μετὰ τοῦ κ. Κατσιμπαλη, ὅπως ἀντιπροσω-

πεύη αὐτὸ τοῦ λοιποῦ τὸν Μέγαν Οἶκον τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐτῶν ποτῶν, τοῦ ὁποῦ ἀντιπρόσωπος μέχρι τοῦδε ἦν τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Μ. Κατσιμπαλη, παρ' οὗ ἐπρομηθεύοντο τὰ ὄραια ποτὰ των αἰ ἀθηναϊκαὶ οἰκογένειαι.

Χειρομήρια, γλώσσαί, σαλίμια, κονσέρβες, παστὰ νήτικα, σπαράγγια, σαρδέλλαι εἰς φιαλίδια, μπιζέλια, μανιτάρια, φασόλια, χαυιδάρια ὅλα τὰ εἶδη τῶν τυρῶν.

ΓΑΛΛΙΚΑ & ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΟΤΑ

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΛΛΟΝΩΝ

Τὸ Κατάστημα Κωνσταντινουπόουλου εἶναι ὁ παράδεισος τῶν Ἀπόκρεω